

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 40. Primæ Sessionis Decretum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI. A.C. 1511. *ejus sunt.* Quæ verba in sermone suo explanans ostendit, ad id unum in ejusmodi conventibus incumbendum, ut Deo ter Optimo Maximo placeant omnes; hunc enim solum eorum esse arbitrum, non nisi ejus fidem, & cultum, ac omnium, quæ his adversantur, extirpationem esse procurandam, ac denique, ne optato frustrentur fructu, Patres adhortatur, ut ab omni labe corda, ac corpora sua omnino munda servarent, ea, quæ Deo debent, discuterent, atque effectui darent, in sacrarum literarum meditatione, nec non in traditione sacra frequenter occuparentur, ut fidei depositum fideliter servare valerent. Denique finito sermone Hymnus de Spiritu S. *Veni Creator &c.* decantatur, demum vero Lutevensis Episcopus consensu suggestu sequentia decreta recitavit.

§. XL.

Prinæ Sessionis Decretum.

Sacrosancta Generalis Synodus Pisana ad reformationem tam in capite, quam in membris, pacem omnium Christianorum, bellum contra infideles assumendum, extinguendaque schismata, hæreses, & errores in Spiritu sancto legitime congregata, universalem Ecclesiam representans decernit, ordinat, definit, & declarat infrascripta:

Primo

Sæcul. XVI.
A. C. 1511.

Primo indicationem præsentis Concilii Pisani, literasque, & schedulas de ipsius convocatione ob præfatas causas & evidentissimam necessitatem rite ac legitime & recte processisse, ipsamque civitatem Pisarum ad ipsum sacrum Concilium celebrandum plurimis ex causis legitime fore delectam, commodam, & aptam, nisi postquam Pisas advenerunt Patres, ob Romanæ urbis propinquitatem cæperunt non abs re suspicari ab his, qui sacro Concilio non favent, extrinsece perturbationis molestias excitari, hinc supplet hæc sancta Synodus ex certa scientia & juris auctoritate omnem defectum, si quis forte in prædictis fuisse, aut esse videatur.

Decernit quoque & declarat omnia & singula tam per Papam, quam per alios quovis prætextu convocationis dicti Concilii facta, ordinata, attentata, vel attentanda, sive per interdicta aliasve censuras & privationes, vel inhabilitationes de personis nostrorum Cardinalium, de dignitatibus, Ecclesiis, monasteriis, beneficiis, pensionibusque, ac juribus eorundem, sive aliter quomocunque in præjudicium dictæ Synodi, ejusque membrorum & quovis modo eidem ad hærentium vel adhæsurorum, nulla, irrita, & inania fuisse, ac fore, illisque uti notorie nullis, irritis, & erroneis nullatenus deferendum. Nam ut Urbanus Pontifex rescripsit, quod Dominus, vel Apostoli, vel sancti Patres statuerunt, debet Romanus

nus

Sæcul. XVI nus Pontifex ad animam usque & san-
A.C. 1511. guinem confirmare: Alioquin non senten-
 tiam dare, sed errare convincitur.

Alio Decreto eadem Synodus juxta Decretum Constantiensis Concilii in decima nona Sessione conditum statuit, ut omnes, & singuli beneficiati huic sacro Concilio præsentibus omnes redditus, fructus & proventus suorum beneficiorum durante ipso Concilio, eisdemque in eadem Synodo perdurantibus integre percipere valeant; etiamsi Curiales beneficiati sint, vel Canonicatus fuerint, quotidianis distributionibus duntaxat exceptis. Hujus vero Privilegii sequentem adducit rationem: Quod absentes causa Reipublicæ Ecclesiasticæ in Ecclesiis, in quibus beneficia habent, præsentibus merito reputentur.

Post hæc Episcopus nomina ac numerum eorum, qui in Synodo quibusdam officiis præficiantur, prælegit: ex his Præsidis vices egit Bernardinus Carvajalus Cardinalis S. Crucis, Synodi custos nominabatur Odetus de Fuxo Lautreci Dominus, pluresque deputabantur Proto-Notarii, atque Notarii, quorum Princeps erat Ferrerio, cujus supra meminimus, præter alios Advocatos, Promotores, ac fisci Procuratores. Ad hanc prælectam cujuslibet nominationem respondebant Patres: *Placet*, significantes, se illorum selectum ratum habere. De-
 mum

mum Præses Hymnum Ambrosianum Secul. XVI.
A. C. 1511.
 præcinuit, quem Cantores prosequen-
 tur, cantuque finito Promotores, ac Fi-
 sci Procuratores pro Synodo nominati eos
 omnes contumaces declarabant, qui tem-
 pore præstituto aut omnino abessent, aut
 absentiae terminos justis de causis quibus-
 dam concessos excederent. Pronuncia-
 tam hanc contumaciae sententiam Patres
 quidem approbarunt, interim tamen sibi
 reservarunt facultatem alios Conci-
 lii Ministros nominandi, necnon ad Sy-
 nodum admittendi, quoscumque vellent,
 etiamsi evoluta jamjam termino adveni-
 rent. Denique ad feriam sextam, quæ
 erat septima Novembris dies, secunda
 Sessio indicta est.

§. XLI.

Sessio II.

Hæc Sessio magis solemnis erat, quam
 prima; jam enim Officialium singuli
 suo quisque ordine sedebant, illosque
 Cardinalis S. Crucis præcedebat: post-
 quam igitur Missa, quæ in feria secunda
 Pentecostes dici solet, a Narbonensi Car-
 dinale celebrata esset, dictoque Evange-
 lio ex capite decimo quarto S. Lucæ,
 quod ab illis verbis incipit: *Homo quidam
 fecit &c.* Ferrerius Abbas ad congrega-
 tos dixit, orationis suæ argumento ex his-

Hist. Eccles. Tom. XXXII.

R ce